

Bir likidatör olarak Kemal Burkay

ROJAN HAZIM

Burkay üzerine kısa bir yazıyı sunmadan şu genel doğruları belirtmek gerekiyor. Özgür ve demokratik bir Kürdistan için savaşım verenler, Kürt toplumunun demokratik inşası için de savaşım veriyorlar veya vermelidirler. Özgür ve demokratik Kürdistan toplumu inşası ulusal kurtuluş savaşımı sürecinde başlaması gereken bir görevdir, kurtuluş sonrasına ertelenemez. Açık toplum, demokratik toplum, çok sesli toplum, düşünce özgürlüğü yani herkesin kendini özgürce ifade etmesi gereken bir demokratik sistem, Kürdistan'ın özgürlüğü ve bağımsızlığı için savaşım verenlerin ortak amacıdır, olmalıdır. Bu kapsamdaki görev ve sorumlulukların yarattığı ortak bir zemin var ve bu da ulusal demokratik platformdur. Ulusal kurtuluş sürecindeki ana ölçü sömürgeci ve işgalci güçlere karşı dikkat edilmesi gereken ulusal ödevlerdir. Ulusal kurtuluş yelpazesi çok geniş ve çok sesli olacak, çok renkli olacak, fikri bir heyecan ve dinamizm olacak, politik program ve projeler bazında karşılıklı demokratik rekabet olacak, demokratik tahammül gösterilecek ve bu ulusal zeminde ulusal kurtuluş savaşımı ortaklaşa bir sorumlulukla yürütülecek. Özcesi Kürt ve Kürdistan demokrasisi, Kürt ve Kürdistan demokratik dinamiklerinin eseri olacak, icazetli olmayacak. İçteki manzaranın bu olması gerekir. Sömürgeci ve işgalci güçlere karşı ise ortak ulusal demokratik paydada birlikte hareket edilecek ve sağlam bir güçbirliği ile savaşım sürdürülecek ve başarı ortaklaşa elde edilecek. Hiçbir ulusal dinamik bu ortak ulusal zemini tahrip ve sabote etmeyecek. İç eleştiriler asla sömürgeci rejim çeperlerinden yapılmayacak, düşmanın elini güçlendirmeyecek, işgalci güce manevra kabiliyeti kazandırmayacak, sömürgecilerin değirmenine su taşımayacak. En sert iç eleştiriler yapılsa da bu ortak hareket zeminini yok etmeyecek. Yani ayrı durulabilecek ama kesinlikle ortak vurulacak. Bu iç ve dış görev ve sorumluluklar ulusal kurtuluşçuların temel ulusal ve de ahlaki normlarıdır, olmalıdır. Kuşkusuz kimse eleştiriden muaf değildir. Verili şartlarda Kürdistan'ın kuzey yakası kurtuluş savaşımına kumanda eden ve aynı zaman da iktidar gücü olan PKK başta olmak üzere politik ve sivil demokratik arenada yer alan kişi ve örgütler, herkes eleştiriye muhataptır ve bu savaşım dinamiğinin doğal seyridir. Eleştiri karşısında imtiyazlılık yoktur. Kürdistan ulusal kurtuluş sürecini yanlışlardan, sapmalardan korumanın, arındırmanın yoludur haklı ve yapıcı eleştiri. Lakin eleştiri doğru ve geliştirici olmak durumundadır. Burkay'ı ele alırken bu genel doğrulardan hareket edilmeli ve yerli yerine oturtulmalıdır.

Burkay'ın politik serüveni

Kemal Burkay politik serüvenini misyonuna uygun sürdürüyor. Burkay'ın bugün yaptıklarını "şaşılabilecek şey" olarak görüp kızanlar, değişik tarz ve tonda tepki gösterenler, tabi

özellikle yeni kuşaklar, Burkey'in politik serüveninin tüm boyutlarını bilmedikleri için Kemal Burkey'i gereğinden fazla "ciddiye" alarak reaksiyon gösteriyorlar. Bu yanılgıya karşın yine de yurtsever duygularla gösterilen reaksiyonun dozu anlaşılabilir. Kürdistan'ın özgürlüğünü, bağımsızlığını politik ve de insani olarak amaç edinenler, bu uzun erimli savaşım sürecinin en kritik ve zorlu dönemlerinden birinde "bir şekilde öne çıkan" Burkey'in Kürdistan ulusal kurtuluş idealine sırt çevirdiğini sanıyorlar. Oysa Burkey'in 60'lardan itibaren şu veya bu şekilde içinde yer aldığı veya 70'li yıllarda da konjonktürel olarak "vitrinde" görüldüğü zaman dilimini, 80'li ve 90'lı yıllarda da politik tükenmenin hızlandırdığı ruhsal bunalımın azami etkileriyle yuvarlandığı "derin"likleri, 2000'li yılların başlangıç yıllarında da tümünden bitmişliğinin yarattığı altüst oluşu, bu total negatif ruh halini bizzat kendisinin kaleme aldığı ve kendince "anı" dediği "yazı taslakları"ndan okusalar, bu denli "çıtası yüksek" bir tepkiye gerek duymazlar.

Kemal Burkey'in 60'lı yıllardan itibaren başladığını iddia ettiği politik serüveninin belirleyici özelliği likidatörlüktür. Kemal Burkey 60'lı yıllardan itibaren, gerek teorik gerekse pratik düzeyde, Kürt ve Kürdistan davasının içten ve dıştan likide edilmesi için çalışmış bir politik meczuptur. 60'lı yıllarda Kürdistan aydınları ve yurtseverleri içinde bağımsız örgütlenme ana damarı gelişirken Burkey "Kürt orijinli" biri olarak "Türkiye Misak-ı Millisi"ne entegre örgütlenmeler içinde yer alarak likidatörlüğe soyundu. Burkey bu uğursuz "vazifesini" yerine getirirken öyle ciddi sayılabilecek "risklerle" de karşılaşmadı, kazara takıldığı çok kısa "hapis"lik dönemlerinden de kolayca "sıyrılmayı" her nasılsa becermiş biridir. 70'li yılların başındaki kısa "kesinti" döneminde çıktığı "yurtdışı serüveni"nde de likidatörlüğüne uygun bir pratik içinde oldu.

74 itibarıyla gelişen yeni süreçte yer alırken de temel hedefi yine likidatörlüktür. Kürdistan ulusal demokratik devriminin temel karakterine uygun en geniş yelpazeli ulusal kurtuluş cephesini yaratma eğilimlerinin güçlendirilmesi yerine, o dönem dünya konjonktürünün egemen olduğu politik mevzilenmenin temel karakteristiğinin ardına gizlenerek "sosyalist makyajlı" likidatörlüğünü sürdürdü. Burkey'in bugün de bir politik sermaye olarak kullandığı 70'li yıllar "meşguliyeti"nin esasında Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımını zafere götürecektür Kürdistan ulusal kurtuluş cephesinin yaratılmasını önlemeye dönük "zihniyet ve pratiği" vardır.

70'li yıllarda, sosyalizm ve hümanizm gibi yüksek değer ve ideallerle Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımını içinde yer alan birçok Kürt ve Kürdistanlı, o döneme özgü şartlar içinde görece ileri olan, sosyalizmden söz eden bir "politik eğilim"e [75 ve sonrasında] yöneldiler. O şartlarda bu politik eğilimin [ÖY] önde görünenlerinden biri olan Burkey, Kürdistan'ın yükselen özgürlük ve bağımsızlık dalgasını "Türkiye Misak-ı Millisi"ne "adapte etme" düşüncesiyle hareket eder ve o dönemin dinamizmi içinde gerçek oportünist yüzünü dolaylı yöntemlerle maskeleyerek çalışırken, bir ayağını da Türkiye sosyal şoven hareketlerinin içinde tutmaya gayret etti. Ne ki, içinde olduğu "politik eğilim" [Özgürlük Yolu], özellikle 76'dan itibaren Kürdistan ulusal kurtuluş

savaşımına inanan dinamik, bilinçli ve militan kadroların öncülüğü ve etkinliğiyle, onun Ankara merkezli sağ oportünist manipülasyonuna karşın, Kürdistan'da ana tabanını buldu, geliştirdi ve etkin bir politik harekete dönüştü ki ben de o sürecin içindeydim. Kürdistan'daki bu gelişme ve yükselme döneminde onun temel belirleyici pratik bir katkısı yoktur. O Kürdistan sathındaki bu hızlı gelişmeden esasen tedirginlik duydu ve bu gelişme dönemini yavaşlatmak, hızını kesmek ve de ulusal kurtuluş rayından saptırmak için adına "ideolojik savaşım" dediği ama aslında bilimsel teorik ve de tutarlı ideolojik içerikten yoksun yavan yazılarla sadece sığ polemikler geliştirdi. O dönem Kürdistan'daki genel teorik ve ideolojik bilinç düzeyinin geriliği içinde, sol cenahta pek moda olan "ajit-prop" yazılarla Burckay kişisel olarak kısa dönemli "popülerite" kazansa da bu "balayı" uzun sürmedi, çünkü Burckay'ın yazılarında "felsefi derinlik" ve "düşünce" adına bir "cevher" yoktu.

Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımının ana karakteristiği, savaşım sürecinde şu veya bu ölçüde yer alan kişi ve "politik eğilimler" in aktivliği, halkın özgürlük isteminin kabarması, sömürgeci devletle olan savaşımı keskinleştirdi. Bu dönem ulusal demokratik güçlerin birliğinin kendisini acilen dayattığı zaman dilimidir. Bu döneme uygun kimi birlikler geliştirildi ancak pratikte işlevsizleştirildi. Bunda Burckay'ın likidatörlüğünün belirleyici rolü vardır. Herşeye karşın bu sürece uygun kazanımlar Türk devlet sistemini Kürdistan ulusal demokratik güçlerini toptan imhaya götüren şiddetli bir saldırıya yöneltti ve 80 askeri faşist cuntası tertiplendi ve hayata geçirildi. Burckay, hemen her kesimin ortak sezisi olan darbenin gelişi öncesi, yani cuntaya beş kala yurtdışına gitti. O yurtdışına giderken likidatör rolünü kendi örgüt yapısı içinde de oynadı. "Benden sonrası tufan" anlayışıyla hareket etti ve Ortadoğu'da da kalmayarak soluğu Almanya'da aldı!.

Burckay'ın Avrupa'ya geçmeden kısa bir süre konakladığı Ortadoğu alanında da yaptığı tam bir likidatörlüktü. Burckay bir yandan örgütsel toparlanmayı sabote eden entrikalar geliştirirken, öte yandan parti tüzüğü ve programı gereği kendi partisi içinde silahlı savaşım hazırlığı yapan öncü kadroların tasfiyesini planladı. Yine o sahada gerek "parçalar" düzeyinde ve gerekse bir bütün olarak Kürdistan genelinde ulusal demokratik güçlerin birliğini sağlamaya dönük örgüt içi ve diğer ulusal dinamiklerin çabalarını eşi görülmemiş dolaplarla bertaraf etti. Ona rağmen oluşan birlikleri kendine özgü entrikalarla likide etti. Anti birlikçi davrandı, oluşma süreçlerini de kısa dönemli içine girerek dağıttı. 80 öncesi UDG'den, Ortadoğu'daki Hevkari'ye ve Avrupa'daki Tevger ve "Sol Birlik"e kadarki güç birliği denemelerinin içine girerek sabote etti, dağılmasını bir şekilde sağladı. 90'lı yıllardaki PKK ile güçbirliği sürecini de yine aynı hesaplarla işlevsizleştirdi.

Burckay'ın 60'lı, 70'li, 80'li, 90'lı yıllardaki politik aktivitesinin temel amacı likidatörlük oldu ve bu pratikte görüldü. 2000'li yıllarda yaptığı da aynı şeydir. O bir iflah olmaz likidatördür. Ve ne yazık ki bu uğursuz görevini bu ileri yaşına rağmen sürdürmekte ısrarlı görünüyor. "Türk Misak-ı

Millicisi” Burkay 60’larda başlattığı likidatörlüğünü 2011’de Türk Devleti’nin resmi isteği ve daveti ile artık dolaysız bir biçimde yapıyor.

Burkay 60’larda, 70’lerde yüksek bir arzu ile hayal ettiği TBMM’ye parlamenter olarak girmeyi o yıllar başaramadı ama 2012’nin başında sistem partilerinin daveti ile bu kez bir likidatör olarak gerçekleştirdi. Gitti, bir TBMM salonunda, ”İnsan Hakları İnceleme Komisyonu”nda Türk Devleti’ni ihya eden bir konuşma yaptı ve ezeli likidatörlük misyonuna uygun açıklamalarda bulunarak ordinaryüs likidatörlüğe terfi etmiş oldu!.

Bu yetmedi, Türkiye’ye devlet protokollü girişenden itibaren Türk medyasının her renk kutusuna, gazetesine konuk oldu Kürdistan ulusal demokratik hareketini parçalamaya dönük konuşmalar, açıklamalar yaptı, Türk Devleti’ne ”yararlı” tavsiyelerde bulundu ve son hızla bu ”TC’nin iyi yurttaş mesuliyeti”ni yerine getirmeye devam ediyor.

Silahlı savaşım bir yurt savunması eylemidir ve doğrudur

Burkay, Türk medyasına sunduğu herzelerinde ana tema olarak ”silahlı savaşıma” karşıtlığı işliyor. Kendisini silahlı savaşım karşıtı olarak göstermeye çabılıyor ve bunu sürdürüyor. Likidatörlerin mayasında yalan vardır. Burkay’da bu karakteriyle bir yalan makinesi gibi sınırsız yalanlar üretiyor ve önce kendisini sonra da Türk Devleti ve şoven kamuoyunu inandırmaya çabılıyor. Kanal kanal TV’leri geziyor, sayfa sayfa gazetelere röportajlar veriyor ve tümünde de Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımına öncülük eden PKK’ye, lideri ve öncü kadrolarına, yaşamını bir avuç özgür vatan için feda eden Kürdistan gerillası ve komutanlarına, yine bu sürece tümüyle Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımının temel çıkarları için destek sunanlara en bayağı sözcük ve kavramlarla saldırıyor. Bu saldırganlığına kimi zaman Türk medya silahşörleri bile hayretle bakakalıyor.

Burkay’ın bu konudaki tutarsızlığı ve oportünistliğine değinmeden şu ilkesel konuyu kısaca belirtelim: Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bakımından silahlı savaşım taktiksel bir yöntem değil stratejiktir. Kürtler silahlı kuvvetlerini oluştururken sadece Türk veya diğer sömürgeci güçleri Kürdistan’dan çıkarmak için değil aynı zaman da kendi özgür ve bağımsız ülkelerinin silahlı kuvvetini, güvenlik ve asayiş gücünü yaratmak için de oluşturuyorlar. Bunun en somut örneği Federal Kürdistan’dır. Özgürlük öncesi işgale karşı yurt savunması yapan pêşmerge kuvveti, şimdi de özgür vatani koruma, güvenlik ve asayiş sağlama gücü olarak görev yapıyor. O nedenle silahlı kuvvet sınırlı bir zaman dilimi ve konjonktürel nedenlerle oluşturulan bir güç değildir. Bugün dünyanın büyükleri sadece ekonomik güç ve nüfus yoğunluğuyla baskın değiller, ellerinde stratejik amaçlı silah gücü olduğu için etkinler. Amerika sadece ”yeşil dolar” ile söz sahibi değil, elindeki ileri askeri güç ile bu konumdadır. Hal böyleyken henüz işgalci Türk ordusunu Kürdistan’dan çıkarmamış, özgürlük alanı yaratmamış bir Kürt hareketi silahlı gücünü

tasfiye edemez, kaldı ki bu doğru da değildir. Bugünün gerilla gücü işgalciye karşı meşru yurt savunması görevi yaparken yarının özgür Kürdistanında da güvenlik ve asayiş gücü olacaktır. Yoksa "Burkay'ın Federal Kürdistanı'nda(!)" güvenlik ve asayiş gücü yine Türk ordusu ve polisi olacak ki bu paradoksa ne denir?!.

Burkay özeline dönülürse; Burkay "ben başından beri silahlı savaşıma karşıydım" derken boyunu aşan bir yalan söylüyor. Kuruluşunda yer aldığı, genel sekreterliğini yaptığı TKSP'nin [Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi] gerçekte kuruluş kongresi de olan 1. Kongresi Ankara'da yapıldı. [Bu kongrenin nerede toplandığını "anı" dediği herzelerinin 2. cildinde açıkladığı için benim detayına girmeme gerek yoktur.] Bu kongrede ben MK ve Politbüro'ya seçilmemin yanısıra askeri komitenin de sorumlusu olarak MK ve Politbüro tarafından görevlendirildim ki genel sekreter de Burkay'dı. Bu komitenin diğer iki üyesi Nurettin Basut ve Ramazan Adıgüzel'di. [Bugün yaşamayan ikisini de saygıyla anıyorum ve Ramazan Adıgüzel'in 1987'de Almanya'da öldürülmesiyle ilgili rezervimi koruyorum ve bu yazının kapsamı dışında tutuyorum]. 80 cuntası öncesi ve sonrasında silahlı savaşım planlaması yaptık. Kürdistan'ın doğu yakasına kalabalık bir sayıyla, hem kadro koruması hem de özünde silahlı mücadeleye hazırlık amacıyla gittik. Silahlı savaşımın eğitim safhaları özellikle 80 sonrasında Ortadoğu sahasında Nayif Havatme liderliğindeki Demokratik Cephe [Filistin'in Kurtuluşu için Demokratik Cephe] kamplarında yapıldı. [PKK kamplarıyla komşuyduk]. 82 sonbaharında Dicle nehri üzerinden Botan – Bahdîna – Hekarî sahasına geçmek üzereyken parti kararına uymayan, partinin bu gidişle ilgili verdiği çok özel görevi yerine getirmemek için savaşımı tasfiye amaçlı bir entrika içine giren Burkay, gidişimizi "ağır alçak frekanslı" bir oyunla torpilledi ve örgüt içi likidatörlük yaparak aile efradını yanına aldı ve hızla kapağı İsveç'e attı. Bizim 82 sonbaharında [PKK'den iki yıl önce] silahlı savaşımı başlatmak üzere çıktığımız yolu kesen Burkay, bunu silahlı savaşıma ilkesel olarak karşı olduğundan değil, yerleştiği Avrupa hayatını riske etmemek ve en önemlisi de partiden savaşımçı kadroları tasfiye ederek örgütü küçültüp genel likidatörlük misyonunu yerine getirecek çapta tutmak amacıyla yaptı. Elbette bunlar bilinen nedenlerdi. Bir de bilinemez gibi görünen neden ve nedenler vardı. Birtakım çevreler Burkay'a, "TKSP silahlı savaşımı başlatıyor, bunun faturası sana kişisel olarak ağır olacak" dedi. Büyük dava adamı olmayan, Kürdistan gibi büyük bir davanın onurla karşılanması gereken risklerini göze alamayan Burkay parti MK'sinin kararıyla atılan bu adımı bireysel müdahale ile engelledi ve hemen de Avrupa'ya gitti. Bu o zaman bizde ciddi kuşku yaratmıştı. Lakin bu "sır müdahale" bugün artık bizce dört bilinmeyenli bir denklem olmaktan çıktı ancak bu yazının konusu olmadığı için detaya girmiyoruz...

Burkay "70'li yıllardaki görece en yaygın Kürt örgütü TKSP"yi, tasfiye edilen ve edilmeye çalışılan militan kadroların emeğiyle oluşan bu "büyük gücü" tam bir likidasyon eylemiyle küçülttü, un ufak etti ve internet örgütü haline getirdi. Biz 84 sonunda Burkay'ın bu likidasyon eylemine sert

ve kararlı bir tavır alarak yolumuzu büyük bir sayı ve güçle ayırdık. Ve zaten bizim ayrılmamızdan sonra da beli kırıldı ve bir daha da doğrulamadı. Bugün TC cephesinde sürüngenleşen Burkay o şiddetli acıyı hala unutamadı ki hem anı herzelerinde, hem de halen o militan, dinamik ve yetkin kadrolara saldırmaktan geri durmadı, durmuyor!. Son olarak, 92-93 döneminde de Kürdistan'ın güney yakasına güya "silahlı mücadele" amacıyla gitti!. Çetrefil ilişkileri nedeniyle her ne hikmetse yeniden Avrupa yolunu tutarken ardında da bir yurtseverin cesedini birininin de yaralı bedenini bırakıp kaçtı ve yeniden "kürkçü dükkanı"na, Stockholm'e avdet etti!.

Hal böyleyken, bugün ısrarla "silahlı savaşım"a karşı tavır alması, "başından beri böyle düşünüyorum" demesi kuşkusuz doğru değil, yalandır. İnsan değişebilir, düşünceleri farklılaşabilir ama bunu da dürüstçe belirtir. "Önce silahlı savaşımı savunuyordum ama şimdi karşıyım" diyebilir. Ne ki, Burkay bu dürüst ve namuslu tavrı göstermiyor, yalana sarılıyor. Burkay döneğine kılıf arıyor ve bugün esas anlamından uzaklaştırılan, sömürgeci rejimin manipülasyon amacıyla kullandığı "barışçı kişi" pozisyonuna bürünüyor!.

Burkay 60'lardan itibaren mücadele adamı olmadığını, Kürdistan'ı özgürleştirme, bağımsızlığına kavuşturma idealine sahip olmadığını, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımını tasfiye amaçlı ve ulusal demokratik güçlerin birliğini sabote etmeye yönelik likidatör olduğunu pratiğiyle gösterdi.

O aynı zaman da güvenilir bir yol arkadaşı ve politik partner olmadığını da ortaya koydu. 93'te PKK politik ve örgütsel olarak mevtalaşan Burkay ve örgütünü tümüyle yurtsever amaçlarla ölümden kurtarmak için oksijen çadırına aldı, 95 sonrasında medyasında, TVlerinde imkan sundu ve kısmen canlanmasına olanak verdi. PKK bunu Burkay'ın başından beri şiddetli anti PKK tavrını bile bile yaptı. Burkay 83'te parti kararı olmadan bireyci dayatmayla yayınladığı "Devrimcilik mi Terörizm mi PKK üzerine" adlı kitabına rağmen PKK ona "dirilme" fırsatı verdi ki Burkay'ın o kitabı Almanya'nın siparişiyle yayınladığı sır değildi. PKK'nin ulusal güçleri toparlamak anlayışıyla fırsat verdiği Burkay ne yaptı? PKK lideri Öcalan 99'da esir alındığında fırsat bu fırsattır diyerek arkadan vurdu ve ona ve örgütü PKK'ye karşı tasfiye amaçlı saldırı başlattı. Burkay bu eylemiyle PKK'yi bertaraf edip kendisine yer açabileceğini sandı ama evdeki hesabı çarşıya uymadı, uymazdı çünkü hem mücadele adamı değildi, hem de eylemi en sade deyişle ahlaki değildi ve girdiği çamura saplanıp kaldı. O dönemde yıllarca yapageldiği uğursuzluğu, kötülüğü tekrarlayıp durdu, likidasyonuna hız verdi ve Kürdistan ulusal demokratik güçlerini PKK'ye karşı tavır almaya motive etmek için olmadık çirkinlikler yaptı. Bu hizmetini sürdürmeye devam ediyor!.

Burkay 30 Temmuz 2011'de Türkiye'ye, Türk devleti adına Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımına, öncülerine, savaşımclarına, halka karşı topyekün savaş başlatan AKP hükümeti tarafından resmi olarak ve resmi görevle davet edildi. [Tabi bu ara Burkay PSK'sinin katibi Xidir da 2011 yazında Kandil'e gidip Murat Karayılan'dan Burkay için vize ricasında bulunmuştu. Bu da Burkay

oportünizminin kaşarlanmış hali olsa gerek!]. Burkey TC adına yapılan AKP davetini "durumdan vazife çıkarma" olarak anladı ve bu misyonla Türk Devleti ve bu sömürgeci devlet adına Kürdistan'ı kan gölüne çeviren AKP hükümetinin "akil adamı(!)" olarak geldi. Burkey'a "akil adam" payesi veren Türk Devleti, AKP hükümeti, Türk medyası ve hala sosyal şovenliği bir ölçüde dışa vuran kimi "sol liberal aydınlar"ın ortak amacı Burkey'ı "bir bölen" olarak gereğince kullanmak, Kürdistan ulusal demokratik hareketini tasfiye etmektir. Burkey bunu pekala biliyor ve bu görevi bilinçlice yerine getiriyor. Burkey'ın 60'lardan başlayarak, değişik kılıflarla süren politik faaliyetinin esas işlevi Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının dinamiklerini likide etmek, parçalamak ve bu pratikle Türk Devleti'ne, "TC'nin Milli Misaki'na" hizmet etmektir. [Zaten Burkey'ın tüm TV konuşmalarında Türkiye'den "ülkem" diye söz etmesi bir TC Milli Misak içselleştirmesidir.]. Burkey'ın 2011 seferinin de özü budur. Burkey bir likidatör olarak görülmeli ve ona uygun davranılmalıdır. Likidatörlük tolere edilebilir bir "kusur" değildir. Burkey düşmanın beşinci kolu gibi çalışıyor, Kürdistan ulusal demokratik savaşımına karşı Türk Devleti cephesinde gönüllüce yer alıyor ve çok "düşük" bir pratik sergiliyor. Burkey rehabilite edilebilir bir eşikte de değildir artık. O bilinçli tercihini yapmış Türk Devleti'nin safında yer almıştır. Türk Devleti adına AKP hükümeti Burkey'ı Kürdistan ulusal kurtuluşçularına karşı çok ucuza kullanıyor. Burkey yükte hafif ama pahada da hafif bir figür olarak kullanılıyor.

Ayrı dur, ortak vur

Kürdistan ulusal demokratik savaşımı sürecinde öncü güç olunabilir, kurtuluş savaşımı döneminde sömürgeci rejim muhalifi olurken kendi savaşımının iktidar gücü olunabilir veya öncü güç karşısında muhalif olunabilir. Ulusal demokratik zeminde ayrı durulabilir, farklı görüş ve örgütlenmelere sahip olunabilir ama sömürgeci rejime ortak vurmamak esastır. Burkey'ın pratiğinde olmayan budur. O ayrı durup ortak vurmaya başından beri seçmedi. O rejimle savaşmak yerine hep Kürt politik güçlerine, dinamik ulusal güçlere saldırıp durdu. Bu anlayış onu kaçınılmaz olarak devletle aynı cepheye götürdü. Burkey'ın politik faaliyetinde olmayan "ulusal birlikçilik"tir ama varolan sürekli "ulusal dağıtmacılık"tır. Bu kronikleşen sapma Burkey'ı niyeti ne olursa olsun düşmanla aynı safa düşürmüştür ve anlaşılıyor ki o bundan da pek memnundur!. Yolu açık olmasın!..

Kürdistan işgalden kurtarılan, özgürlük ve bağımsızlığına kavuşana dek, Kürt ve Kürdistan ulusal kurtuluş dinamiklerinin sömürgeci güçler yerine birbirleriyle çatışmaları sömürgeci güce güç katmaktır. Bugünün verili koşulları demiyoruz, Kürdistan kurtarılan dek diyoruz, yani Kürdistan kurtulana kadar Kürt ve Kürdistanlının bir görevi vardır, o da birlik içinde olmaktır veya cephe içinde olmaktır ya da ulusal koalisyon içinde olmaktır ve bu birliktelik içinde sömürgeci rejimin işgaline son vermektir. Örgütsel olarak ayrı olunabilir ama ortak vurmamak temel olmalıdır. Ayrı durabilirsin ama ortak vuracaksın!. Başka yolu yoktur. Bu doğrudan sapmanın adı "hata"

değildir!. Hiçbir Kürt ve Kürdistanlının bu doğrudan sapma hakkı yoktur. Düşman cephesini şu veya bu şekilde güçlendiren politik faaliyet bir "yanlış" değildir, çok açık düşman işbirlikçiliğidir. Burkey "ulusal suç" olarak tanımladığımız bu ciddi "hatayı" işliyor.

Burkey'in Türk devlet ve hükümet güçlerinin, onların borazanı medyanın imkanlarıyla bir yandan Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerine karşı "anti terör (!)" saldırıları yaparken, AKP hükümetinin polis ve adliye gücü de "anti terör" mücadele kapsamında Kürdistan ulusal kurtuluşçularını, TBMM'de temsil edilen BDP'lileri, İnsan Hakları aktivistlerini, Belediye başkanlarını ve idari çalışanları, sivil halkı, yurtsever din görevlilerini, üniversiteliyi, liseliyi, Türk ve diğer etnik guruplardan Kürt dostlarını topluca tutukluyor, baskı ve sindirme ile dinamik yurtsever ve ulusal demokratik cepheyi tasfiye etmeye çalışıyor. Devlet ve hükümet güçleri, onların anti Kürt ve anti Kürdistan medyası, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini kendi içinde demokratik olmamakla suçluyor, Burkey'da aynı avazı kullanıyor. Burkey Kürdistan politik dünyasını demokratikleştirmek istiyorsa önce aynayı kendisine tutmalıdır. O aynada ne kadar demokrat olduğunu görecektir. Şiddeti, anti demokratikliği bireysel yaşamından, aile yaşamından, örgütsel yaşamından eksik etmeyen birinin bu "ulvi" değerlere sahip çıkması, güya onlar için mücadele ediyor havasına girmesini en yakın çevresinin bile ciddiye almadığı biliniyor. Kaldı ki, Kürdistan politik dünyasının demokratikleştirilmesi Burkey gibi hayatı anti demokratiklikle geçmiş birinin çabalarıyla sağlanmaz. Başta Burkey ve ilgili herkes şunu çok iyi bilmeli ve kavramalı: Kürdistan politik dünyasının sorunları yine iç dinamiklerin ulusal politik ve sivil demokratik platformlarında, ulusal çıkarları esas alan bir duruşla çözülür, TC platformlarında değil!. Burkey züccaciye dükkanına giren fil misali ortalığı kırıp dökerek, Kürdistan'ın ulusal kurtuluşçu güçlerine Türk devlet ve hükümeti cephesinden saldırarak Kürdistan politik dünyasını demokratikleştireceğini mi sanıyor? Ne garip!. Burkey eleştiri yapmıyor, TC'nin kirli cephesinden Kürdistan'ın ulusal kurtuluşçu güçlerine karşı akla ziyan iddialarla saldırıyor ve TC ile işbirlikçilikte sınır tanımazlığın, ulusal suç işlemenin en uç örneğini veriyor. Burkey bozuk sicilini giderek ağırlaştırıyor. Burkey bu bozuk ve kara sicille yarının özgür Kürdistanında "ulusal suç işleyenleri rehabilite etme" imkanını da kaybediyor.

TC'nin Burkey testi

TC adına AKP hükümeti, Kürt ulusal hareketini bölme planını, Burkey'ı test ederek başlattı. Buna AKP ve TC'nin Burkey imtihanı da denebilir. Bu test etme süreci devam ediyor. Burkey AKP hükümeti tarafından bir "Kurd'e karşı muhalif Kürt" yaratma projesi olarak gündemde tutuluyor. Performansına bakıyorlar şimdilik. Getirdiler, kolan kolan gezdiriyorlar, allayıp pullayıp TV ekranlarına çıkarıp Kurd halkının ulusal kurtuluşçularına hakaret ettiriyorlar, Kurd karşıtı sözlerini manşete çekiyorlar, meclise götürüp "Kurd'e karşı Kürt muhalif" tanıtımı yapıyorlar, TC büyüklerinin, şoven medya elemanlarının sofrasında ağırlıyorlar. Bu yüksek vatlı tanıtım ile

Burkay'ın kitlesel desteği ölçülüyor veya bir kitle yaratılmaya çalışılıyor. Burkay'a uygulanan bu testten birşey çıkmaz. Burkay'dan bu devlet birşey üretemez. Kaldı ki politika güçtür. Güçsen bugün veya yarın esas partnersin, çözüm gücüsün. Burkay'da ne o güç, ne o çap, ne o potansiyel ne de o kapasite var. TC dünyada birçok örnekte olduğu gibi eninde sonunda halk desteği olan güç ile masaya oturmak zorundadır. O an çok uzak değil. O gün gelip çattığında Burkay ve gibileri halktan gelecek tükürüğü yağmur sanma pişkinliğini de gösterirler. Burkay kaşarlanmış oportünisttir bunu da yapar...

Esasen TC ve AKP'nin Burkay ile bu valsini de uzun ömürlü değildir. Lakin belli ki denemek istiyorlar, kitlelerde demoralizasyon yaratarak, halkın savaşıma gücünü kırmaya, PKK'nin halk desteğini çözmeye, etkinliğini en azından minimize etmeye çalışıyorlar. TC ve AKP hükümeti sabırla bekliyorki Burkay ekranlarda PKK'ye "terörist" dedikçe, "silaha hayır"ı vurguladıkça, anlamsızlaştırılan "barış" sözcüğünü dile getirdikçe kitleler Burkay'ın yanında arkasında saf tutacak. Yok böyle birşey ve olmayacak. Kurd kendi tarihinden işbirlikçi Kürt'ü biliyor, tanıyor. Kurd kahramanına sahip çıkar, destanlar yazar ama işbirlikçisine de dengbêjlerin dilinden yedi ceddinin unutamayacağı lanet kılamları dizer. Burkay işbirlikçi kategoriden biri olarak Kurd'ın "sert awir"ını aldı. Burkay'ın TC icazetli politik kulvarının çıkışı yoktur, kör sokaktır. Kurd'ın ulusal kurtuluş kervanı son hızla zafere yürüyor, koşuyor. Kervan yürüyünce ne denirse o, fazlasına gerek yok.

O nedenle Burkay'ı hacmi olan bir Kurd politikacısı [Kürt siyasetçisi], bir Kurd aydını [Kürt entelektüeli] olarak anmak, muamele etmek, dikkate ve ciddiye almak, ona hakketmediği payeyi vermektir. Kuşkusuz yeterince düşen maskesini yüzü yırtılırcasına daha da indirmek gerekir, lakin bir savaşımçı rakip statüsü de kazandırılmamalıdır. Seyit Rıza'nın Türk Devleti tarafından asılırken söylediği sözlerine nazire yaparak ve de Dersim ironisiyle belirtelim: Yapmayın, etmeyin, günahdır, hatadır, Burkay'a "makkül" bir Kurd politikacısı [Kürt siyasetçisi], aydını muamelesi yapmayın, ona bu payeyi vermeyin!. Burkay Türk Devleti'ne, AKP hükümetine, başbakan Erdoğan'a armağan [mı] olsun!. TC ve AKP'ye "alın Burkay'ı başınıza çalın ama hayrını görün demeyeceğiz, çünkü görmeyeceksiniz!." deyin gitsin.

Ocak 2012

ROJAN HAZIM